

Mohamed Toure, tècnic en muntatge d'ulleres de l'Hospital de Mopti

Nom: Mohamed Toure

Edat: 36 anys

Professió: tècnic en muntatge d'ulleres de l'Hospital de Mopti

Vaig néixer a: Kangaré i **visc a:** Sévaré (Mali)

L'Hospital Regional Sominé Dolo de Mopti disposa des del mes de juny d'un taller d'òptica que ofereix ulleres a baix cost a les persones amb defectes refractius, gràcies a la Fundació Ulls del món. Es tracta de l'únic centre que munta ulleres a la regió i la segona òptica pública del país, ja que fins al moment només n'hi havia una a Bamako, situada a les instal·lacions de l'Institut d'Oftalmologia Tropical d'Àfrica. Aprofitem que es compleix mig any de la seva posada en funcionament per parlar amb Mohamed Toure, el tècnic en muntatge d'ulleres que se'n responsabilitza, una vegada finalitzada la seva formació a l'IOTA, en la qual ha col·laborat la Fundació.

Què suposa per a la població de Mopti la posada en marxa del taller d'òptica?

L'existència d'una estructura que ofereix ulleres a baix cost és molt adequada per a la població de Mopti. I no només pel preu, sinó també per la proximitat i la disponibilitat del material d'òptica. El funcionament del taller mig any després de la seva posada en marxa és satisfactori.

Ens pots explicar com es desenvolupa el teu treball diari al taller?

Consisteix a rebre les prescripcions de vidres, assegurar-me de l'existència d'aquesta correcció a l'estoc del taller, ajudar el pacient a escollir la muntura i donar-li el preu. També enregistro el número de rebut del pacient, així com les seves dades personals, i en prenc la distància interpupilar i l'alçada. A més a més, li facilito una fitxa de retirada d'ulleres amb la data de lliurament i la correcció. Posteriorment, faig les ulleres, les hi emprovo i les ajusto, així com responc els possibles dubtes del pacient i li dono els consells necessaris.

Per què has optat per aquesta professió?

El meu treball permet que els habitants de Mopti puguin millorar les seves tasques quotidianes: els treballs domèstics, els treballs manuals, la informàtica, l'escriptura, la lectura, la pintura, veure la televisió, etc. Jo no només persegueixo ser un agent al servei de lluita contra la ceguesa al meu país, sinó també al món sencer.

Quin tipus de defectes refractius són els més comuns entre els pacients?

El defecte refractiu més comú és l'astigmatisme miòpic. És important destacar que la majoria de la població és analfabeta i, per tant, no demanen ulleres de presbícia; només ho fan els funcionaris i algun obrer. Així que les ulleres que es munten més són les d'astigmatisme.

Com values la formació que has fet a l'IOTA, amb la col·laboració d'Ulls del món?

La formació ha estat satisfactòria gràcies a la participació de les diferents parts implicades, especialment del Dr. Coulibaly (*coordinador del projecte Ulls de Mali*), que hi ha posat molt esforç. També vull donar les gràcies a la Fundació perquè m'ha permès ser el que actualment sóc. Així mateix, vull felicitar els optometristes d'Ulls del món amb qui he tingut l'honor de col·laborar; estic molt orgullós de la formació que m'han facilitat.

En la teva opinió, què suposa el treball de la Fundació a Mali?

La Fundació suposa la lluita contra la ceguesa al meu país. Ulls del món és a Mali com aquell que planta un arbre, de manera que espero que les arrels de la Fundació restin aquí per molt de temps.